

Colònia Llobeta

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: C. de la Llobeta

Classificació

Número de fitxa: 08014-99
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: L'entorn està força descuidat.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:

[La Llobeta](#)

[Sagrat Cor de la Llobeta](#)
[Cases de la Llobeta](#)

Autor de la fitxa: Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 06/05/2013 - 02:00

Descripció

La colònia Llobeta està constituïda per diversos volums construïts entre finals del segle XIX i principi del XX al voltant d'una masia d'origen medieval. Les cases van bastir-se entre el bosc que hi havia a l'entorn del mas Llobeta, tot aprofitant el desnivell del terreny a partir de murs de contenció. A la cota inferior, a banda i banda del camí d'accés, hi trobem les dues cases principals, que albergaven diverses vivendes d'estiueig. Són dos volums de mateixes dimensions i característiques, de dos nivells d'alçat i façanes de composició simètrica. Sobre d'aquestes hi ha la masia per un costat, i diverses cases de construcció posterior, d'un i dos nivells d'alçat i de composició molt senzilla. Segueixen l'edifici de l'antic casino, actualment molt transformat i habilitat com a vivenda. A la part més alta del conjunt hi ha el Sagrat Cor de la Llobeta, una capella d'estil modernista que dominava tot el conjunt.

L'entorn dels edificis va arranjar-se amb plantacions de plàtans a peu del camí, com també van construir-se bancs i taules sota les alzines centenàries que hi ha davant del mas. Al costat de l'ermita trobem una mina d'aigua que estava canalitzada fins a una bassa i a un antic safareig davant els antics horts.

Història

La Llobeta és una masia d'origen medieval que durant el segle XIX va ser adquirida per la família Pi. Poc després, Josep Pi i Buxó va començar a construir-hi la primera colònia d'estiueig d'Aiguafreda. L'arribada del ferrocarril a Sant Martí de Centelles va suposar un impuls del projecte, que cada cop atreïa més barcelonins. L'any 1904 es van edificar la capella del Sagrat Cor i el Casino, on s'hi organitzaven tot tipus d'activitats lúdiques, la més lluïda de les quals era la Festa Major. Amb l'esclat de la Guerra Civil, la Colònia va estar ocupada de forma permanent pels estiuejants. Durant els anys de postguerra, la família Pi va vendre bona part de les terres a la família Sitjar de Togores, propietaris del castell de Cruïlles.

